

den enkelte Sag skal der imidlertid kun medvirke 12 Nævninger og eventuelt 1 eller 2 Suppleanter. For at lette Nævningehvervet vilde det være meget ønskeligt, om man kunde nedsætte Tallet 30 noget, og efter de i Praksis indhøstede Erfaringer med Hensyn til Udeblivelse af tilsagte Nævninger maa man anse dette for gør ligt. For at muliggøre en yderligere Nedsættelse foreslaas *Forkastelsesretten* (Lovens §§ 859—860) indskrænket til 3 fra hver Side i Stedet for 4. Herefter foreslaar man, at der paa Hovedlisten kun opføres 20 Nævninger (12 + 6 til eventuel Forkastelse + 2 til eventuelle Suppleanter, Lovens § 854, 2det Stykke, og eventuelt Forfald), at der ved Udtagelsen til den enkelte Sag (Lovens § 857) kun behøver at være 18 — ikke som nu 20 — Nævninger til Stede, og at dette Tal, hvis det i sjældne Tilfælde skulde blive ønskeligt, yderligere kan nedsættes, saafremt Parterne paa Forhaand helt eller delvis giver Afkald paa deres Forkastelsesret (Forslag til § 857).

Denne Ret, der som omtalt indskrænkes til 3 fra hver Side, foreslaas endvidere betegnet som en Udskydningsret, hvilket Udtryk skønnes mere træffende (Forslag ad § 859).

4. *Doms mændene* foreslaas som ovenfor nævnt udtaget for een Dag ad Gangen, idet der ikke fastsættes særlige Ting til Behandling af Domsmandssager saaledes som til Behandling af Nævningesager. Udtagelsen henlægges til Retten, der udtager Doms mændene af Rettens Domsmandsliste i den Rækkefølge, i hvilken de er opført paa denne. Hver Gang en Domsmand er udtaget, skal der, forinden han træder i Virksomhed, af Rettens Formand forelægges ham til Underskrift en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed lover, at han som Domsmand opmærksomt vil følge Forhandlingerne i Retten og dømme saaledes, som han finder ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder.

Paa tilsvarende Maade foreslaas det, jfr. Forslag ad § 866, at Nævningernes Ed i alle Tilfælde erstattes af en Erklæring paa Ære og

Samvittighed, idet det i Praksis har virket stødende, at nogle Nævninger aflægger Ed, medens andre (jfr. Lovens § 187) afgiver Erklæring paa Ære og Samvittighed.

Doms mændene medvirker i alle de Sager, som foretages den paagældende Dag, og deltager i disses Behandling lige til deres Afslutning, uanset om denne undertiden ikke kan finde Sted samme Dag. Det kan saaledes tænkes, at Sagen vel optages til Dom, men at Dommens Vedtagelse ikke kan naas samme Dag, eller at Sagen udsættes f. Eks. af Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, jfr. nedenfor under VII.

Om Forfald og Orlov samt om Mødepligt, Vederlag og Rejsegodtgørelse foreslaas de for Nævninger gældende Regler anvendt, jfr. Forslag ad § 98 b og § 98 c, 4de Stykke. Domsmandshvervet foreslaas altsaa gjort til et borgerligt Ombud ligesom Nævningehvervet.

Sluttelig bemærkes, at Udvalget har overvejet, om man burde gennemføre en yderligere Forenkling af Reglerne om Udtagelsen af Nævninger (og Doms mænd) ved at lade Grundlisterne og Aarslisterne gælde ikke for eet, men for flere Aar, hvorved der kunde opnaas en mindre Besparelse, hvis Størrelse dog ikke paa Forhaand lader sig udregne.

Udvalget mener dog ikke at burde foreslaa en saadan Ændring i de bestaaende Regler, der nu er indarbejdede i Praksis. Eetaarsperioden staar i Forbindelse med, at Folketingsvalglisterne, der jo lægges til Grund ved Udvalget til Grundlisterne, jfr. Lovens § 73, ogsaa er eetaarige, og Grundlisterne nyder saaledes godt af den ved Folketingsvalglisternes Udarbejdelse stedfindende aarlige Revision. Hvis Grund- og Aarslisterne derimod skulde gælde for flere Aar, vilde de i Løbet af Gyldighedsperioden blive mere unøjagtige, f. Eks. paa Grund af Fraflytninger, jfr. Lovens § 71 Nr. 10, og dette vilde ved Listernes Brug medføre en Del Besvær, der for en Del vilde sluge de ovennævnte Besparelser.